

היום יום . . .

(תש"ג)

יז אדר א

יום שני

שיעורים : שיעורים : חומש : תשא, שני עם פירש"י.
תהלים : פג"פ.
תניא : והנה באמת. '76' בתולדתו.

א סך יאהרען נאך פאר פעטערבורג (המאסר שם בשנת תקנ"ט), איז דער אלטער רבי אמאל ארויס צום עולם און האט געזאגט : אין גן עדן דערהערט מען די טייערקייט פון עולם הזה. לא מיבעי מלאכי השרת, אפילו נאצלים הראשונים וואלטען אלץ אוועק געגעבען פאר א אמן יהא שמיה רבא פון א אידען, אז ער זאגט בכל כחו כפירושו בכל כוונתו, היינו אז ער איז אינגאנצען אין דעם.

דאס איז געווען דער גאנצער מאמר, און ער האט געפועלט אזא התלהבות והתלהטות בא די הערער, אז א גאנץ יאהר האט מען געזאגט איש"ר [אמן יהא שמיה רבא] מיט א ברען.

שנים רבות לפני פעטערבורג (שם היה המאסר בשנת תקנ"ט) הופיע פעם רבינו הזקן בפני הקהל ואמר : בגן-עדן חשים ביוקרו של עולם הזה ; לא מיבעי [=אין ספק, לא רק] מלאכי השרת, אפילו נאצלים הראשונים – היו מוותרים על הכל בעבור "אמן יהא שמיה רבא" של יהודי שאומרו בכל כחו, כפירושו, בכל כוונתו – כלומר שהוא מונח בזה.

אלה היו כל דבריו שפעלו אצל שומעיו התלהבות והתלהטות כה רבה עד שכל השנה אמרו. אמן-יהא-שמיה-רבא, בלהט.